

ଶୁଣ୍ଟା ପତ୍ର କଥା

ନୟକିଶୋର ସିଂହ

ପୂର୍ବକାଳରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ରହି ବେଦଉପନିଷଦଆଦି ନାନାବିଧ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ । ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ ସହିତ ଆଶ୍ରମରେ ହୋମ ପାଇଁ ସମିଧ ସଂଗ୍ରହ କରିବା, ଆଶ୍ରମର ଗାଇଗୋରୁଙ୍କୁ ନେଇ ନିକଟରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଚରାଇବା, ଆଶ୍ରମବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଫଳମୂଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏହାକୁ ଗୁରୁକୁଳ ଶିକ୍ଷା କୁହାଯାଉଥିଲା । ଶିକ୍ଷା ସମାପନ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣା ଦେଇଥିଲେ ।

ସେହିପରି ଏକ ଗୁରୁକୁଳରେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରୁଥିଲେ ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟ । ଜଣକର ନାମ ଶିଶିର ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ନାମ ତୁଷାର । ଯଥାସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁରୁକୁଳ ଶିକ୍ଷା ଶେଷ ହେଲା । ଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ଦ୍ଦନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଶିଶିର ଓ ତୁଷାର ଗୁରୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ । ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା ଦେବା ପାଇଁ ନିଜ ନିଜର ଅଭିଳାଷ ଜଣାଇଲେ । ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଦୁହିଁଙ୍କର ନିଷାରେ ଗୁରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ କୌଣସି ଦକ୍ଷିଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ

ଗୁରୁ ଅନିଷ୍ଟା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏଥରେ ଶିଷ୍ୟ ଦୁହିଁଙ୍କର ମନ ବୁଝିଲା ନାହିଁ । ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା ନ ଦେଇ ଗୁରୁକୁଳରୁ ବିଦାୟ ନେବେ କିପରି ? ତେଣୁ କିଛି ହେଲେ ଦକ୍ଷିଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଶିଷ୍ୟ ଦୁହିଁଙ୍କ କଥାକୁ ଗୁରୁ ଏଡ଼ାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । କିଛି ସମୟ ଚିନ୍ତା କରି କହିଲେ, “ଠିକ୍ ଅଛି, ତୁମେ ଦୁହେଁ ଯଦି ମୋତେ ଦକ୍ଷିଣା ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଏତେ ଆଗ୍ରହୀ, ତେବେ କେତୋଟି ଶୁଖ୍ଲା ପତ୍ର ଦକ୍ଷିଣାସ୍ଵରୂପ ଆଣି ମୋତେ ଦିଅ । କିନ୍ତୁ ମନେରଖ, ଏମିତି ପତ୍ର ଆଣିବ ଯାହାକି ଅନ୍ୟ କାହାର ଦରକାରରେ ଆସୁ ନଥିବ ।”

ଗୁରୁଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏକଥା ଶୁଣି ତୁଷାର ଓ ଶିଶିର ବିସ୍ତିତ ହେଲେ । ସେମାନେ ଭାବିଲେ, ଗୁରୁ ଟଙ୍କା ସୁନା ନ ମାଗି ସାମାନ୍ୟ ଶୁଖ୍ଲା ପତ୍ର କେତୋଟି ଦକ୍ଷିଣା ଭାବରେ ମାଗିବାର ତାପ୍ରୟ କ’ଣ ହୋଇପାରେ ! ଗୁରୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ତ ତାଙ୍କର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ତେଣୁ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଦୁହେଁ ଅଦରକାରୀ ଶୁଖ୍ଲା ପତ୍ର ସନ୍ଧାନରେ ବାହାରିଲେ । କିଛି ବାଟ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ସେମାନେ ଗୋଟାଏ ବିରାଟ ଆୟତୋଗାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଦେଖିଲେ ଶୁଖ୍ଲା ପତ୍ର ସବୁ ଗଦାଗଦା ହୋଇ ରଖାଯାଇଛି । ତୁଷାର ଓ ଶିଶିର ସେହି ପତ୍ର ଗଦାରୁ କିଛି ଆଣିବାକୁ ଯିବାରୁ ଅଛି ଦୂରରେ ଥିବା ବୁଢ଼ାଟିଏ ଧଇଁସଇଁ ହୋଇ ଆସି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା । କହିଲା, “ପୁଅ, ମୁଁ ବହୁକଷ୍ଟରେ ଖରକାଖରକି କରି ଏହି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଠୁଳ କରିଛି । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଜାଳ କରିବି । ଖୁଦମୁଠେ ଜାଉ କରି ଖାଇବି । ତୁମେ ଏ ଗଦାରୁ ପତ୍ର ନିଅନା । ବୁଢ଼ୀ ମଣିଷ ମୁଁ, ଆଉ ଦୂରକୁ ଯାଇ ପତ୍ର ସାଉଁଟି ଠୁଳ କରିପାରିବି ନାହିଁ ।”

ବୁଢ଼ୀରୁ ଏକଥା ଶୁଣି ଦୂଇ ଶିଷ୍ୟ ସେଠାରୁ ବାହାରି ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲିଲେ । କିଛି ଦୂର ଯାଇ ଦେଖିଲେ ଜଣେ ଲୋକ ଶୁଖ୍ଲା ପତ୍ର ଏକାଠି କରୁଛି । ଶିଷ୍ୟ ଦୁହେଁ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “ଭାଇ, ଏ ପତ୍ର ତୁମର କି ଦରକାରରେ ଆସିବ ?” ଲୋକଟି କହିଲା, “ଏ ପତ୍ରକୁ ଜାଳି ପାଉଁଶ କରିଦେଲେ ଏହା ଭଲ ସାରରେ ପରିଣତ ହେବ । ସେହି ସାରକୁ କ୍ଷେତରେ ପକାଇଲେ ଭଲ ଫାସଲ ଫଳିବ । ସେଇଥିପାଇଁ ତ ମୁଁ ଏ ପତ୍ରତକ ନେଉଛି ।”

ଲୋକଟି ମୁହଁରୁ ଏ କଥା ଶୁଣି ଦୂଇ ଶିଷ୍ୟ ପୁଣି ଆଗକୁ ଚାଲିଲେ । କିଛି ବାଟ ଯିବା ପରେ ଦେଖିଲେ ବୁଢ଼ାଟିଏ ଶୁଖ୍ଲା ପତ୍ର ସାଉଁଟିକୁ । ବୁଢ଼ାକୁ ଦୁହେଁ ପଚାରିଲେ, “ମଉସା, ଏ ପତ୍ର ନେଇ ତୁମେ କ’ଣ କରିବ ?” ବୁଢ଼ାଟି କହିଲା, “ବାପା, ତୁମେ ଏ ପତ୍ରର ଗୁଣ ବୋଧହୁଏ ଜାଣନା । ଏହାକୁ ଗୁଣ୍ଠକରି ପାଣିରେ ଫୁଟାଇ ଛାଣି କରି ସେହି ଫୁଟାପାଣି ପିଇଲେ ସବୁପ୍ରକାର ଜର ଭଲ ହୋଇଯିବ । ଏହି ପତ୍ର ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଜରର ଅବ୍ୟଥ ଔଷଧ ।”

ବୁଢ଼ା ପାଖରୁ ଏ କଥା ଶୁଣି ଶିଷ୍ୟ ଦୁହେଁ ସେଠାରୁ ମଧ୍ୟ ହତାଶ ହୋଇ ଫେରିଲେ । କାରଣ ଗୁରୁ ତ କହିଛନ୍ତି ଯେଉଁ ପତ୍ର କାହାର ଦରକାରରେ ଲାଗୁ ନ ଥିବ କେବଳ ସେହି ପତ୍ର ଆଣିବ । ସେମାନେ ଆଉ କିଛି ବାଟ ଆଗକୁ ଗଲେ, ଦେଖିଲେ ଔଷଧିଏ ଶୁଖ୍ଲା ପତ୍ର ଏକାଠି କରି ବିଢ଼ା ବାନ୍ଧୁଛି । ପତ୍ରତକ ତା’ର କି କାମରେ ଲାଗିବ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ଔଷଧି କହିଲା, “ଏହାକୁ ଘରକୁ ନେଇ ଏଥରେ ଖଲି ଆଉ ଠୋଳା ତିଆରି କରିବି ତାହାକୁ ବିକ୍ରି କରି ମୋର ରୋଗିଣୀ ମା ପାଇଁ ଔଷଧ ଆଣିବି ।”

ଶିଥିର କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ଶିଶିର ଓ ତୁଷାର ସେଠାରୁ ଶୁଖଳା ପଡ଼ୁ ନ ନେଇ ଆଗକୁ ଚାଲିଲେ । ଜଙ୍ଗଳ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜା ଗଛ ମୂଳରେ କିଛି ଶୁଖଳା ପଡ଼ୁ ପଡ଼ିଥିବାର ସେମାନେ ଦେଖିଲେ । ସେଠାରୁ ପଡ଼ୁ ନିଆୟାଇପାରେ ବୋଲି ଭାବିଲା ବେଳକୁ ଦେଖିଲେ ଚଢ଼େଇଟିଏ ପଡ଼ୁ ପାଖକୁ ଉଡ଼ି ଆସିଲା । ଶୁଖଳା ପଡ଼ିଟିଏ ଥଣ୍ଡରେ ଧରି ପାଖରେ ଥୁବା ଗଛ ଉପରକୁ ଉଡ଼ିଗଲା । ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଦୁହେଁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଦେଖିଲେ ଚଢ଼େଇଟି ସେଠାରେ ନିଜର ବସା ତିଆରି କରୁଥିଲା । ପଡ଼ିଟିକୁ ନେଇ ସେ ତା'ର ବସା ବାନ୍ଧିବା କାମରେ ଲଗାଇଦେଲା । ତୁଷାର ଓ ଶିଶିର ଭାବିଲେ, ଏ ସ୍ଥାନରୁ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ୁ ନେଇ ହେବନାହିଁ ।

ତଥାପି ସେ ଦୁହେଁ ହତାଶ ନହୋଇ ଚାଲିଥା'ନ୍ତି । ଆଗକୁ ଯାଉଯାଉ ଦେଖିଲେ ଗୋଟାଏ ପାଣିନାଳ । ସେହି ନାଳରେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଶୁଖଳା ପଡ଼ୁ ଭାସୁଦ୍ଧି । ସେହି ପଡ଼କୁ ଆଶ୍ରା କରି ପିଞ୍ଜୁଡ଼ିମାନେ ମୁହଁରେ ଖାଦ୍ୟକଣିକା ଧରି ଏପାରିରୁ ସେପାରିକୁ ଖୁସିରେ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି ।

ଏ ସବୁ ଘଟଣା ଦେଖି ତୁଷାର ଓ ଶିଶିର ଆଉ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ମନ ବଳାଇଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଏହି ଶୁଖଳାପଡ଼ୁ ମଣିଷଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପଶୁପକ୍ଷୀ, କୀଟପତଙ୍ଗ ସମାଷ୍ଟଙ୍କର ଦରକାରରେ ଲାଗୁଛି । ତେଣୁ ସେ ଦୁହେଁ ଶୁନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଇ କହିଲେ, “ଗୁରୁଦେବ, ଆପଣଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ

ଆମେ ବହୁ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲୁ, ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ପାଇଲୁ ନାହିଁ ଯେଉଁଠି ଶୁଖିଲା ପତ୍ର କାହାରି ଦରକାରରେ ନ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ଆମେ ଶୂନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ଫେରି ଆସିବାକୁ ବାଧ ହେଲୁ । ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ମନପସନ୍ଦର ଦକ୍ଷିଣା ଦେଇ ନ ପାରି ଆମେ ଲଜ୍ଜିତ । ଶୁଖିଲା ପତ୍ର କେତୋଟି ଆପଣ ଦକ୍ଷିଣା ଭାବରେ ମାରିଥିବାରୁ ଆପଣଙ୍କ କଥାକୁ ଆମେ ପରିହାସ ମଣିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଯେ କେତେ ଦରକାରୀ ସେ କଥାକୁ ଆମେ ଏବେ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛୁ ।”

ଶିଷ୍ୟ ଦୁହିଙ୍କୁ ଗୁରୁଦେବ ଆନନ୍ଦରେ କୁଣ୍ଡାଳ ପକାଇଲେ । ତା’ପରେ ସେହରେ ସେମାନଙ୍କ ପିଠି ଥାପୁଡ଼ାଇ କହିଲେ, “ତୁମେ ଦୁହେଁ ମୋର ନିଷାବାନ୍ ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟ । ଦକ୍ଷିଣା ଦେଇ ପାରିଲନ୍ତି ବୋଲି ମନଦୁଃଖ କରନା, ସେଥିପାଇଁ ଆଦୌ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନା । ତୁମେ ଆଜି ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଲାଭକଲ, ତାହା ହେଉଛି ମୋର ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣିଲ, ଭଗବାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ସାମାନ୍ୟ ଶୁଖିଲା ପତ୍ରଗାଏ ମଧ୍ୟ କେତେ ଦରକାରରେ ଆସୁଛି, କେତେ ଜୀବଙ୍କର ଉପକାର କରୁଛି । ତୁମେ ମଣିଷ ଜନ୍ମ ପାଇଛ । ସୃଷ୍ଟିର ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଯାଅ । ମଣିଷ ଜନ୍ମ କେବଳ ଅନ୍ୟର ଉପକାର କରିବା ପାଇଁ ଉଦିଷ୍ଟ । ଏକଥା ଯେପରି ନ ଭୁଲ । ଦୁଃଖ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲେ ତାକୁ କେବେ ହାତ ଛଡ଼ା କରିବ ନାହିଁ । ରୋଗୀ, ଦରିଦ୍ର ଓ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଲାଗି ସର୍ବଦା ପ୍ରଷ୍ଟୁତ ରହିଥିବ । ସୃଷ୍ଟିର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ତୁମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଗଲେ ସେହି ହେବ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା ।

ଲେଖକ ପରିଚୟ

ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦକିଶୋର ସିଂହ ୧୯୪୭ ମସିହା ମେ ମାସ ୧୫ ତାରିଖରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ରଚନା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାଟକ : ‘ମାନସୀର ଗବେଷଣାଗାର’, ‘ଅରଣ୍ୟର ଆହ୍ଵାନ’, ‘ଘରଛଡାର କାହାଣୀ’, ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ : ‘ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗ’, ‘ସାବାସ ଚାତୁ’, ‘ମଜାକାହାଣୀ’, ‘ଆମଗାଁ ହାଟ’, ‘ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣ’ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରଧାନ ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୂଚନା

- ★ ଶିକ୍ଷକ “ଶୁଖିଲାପତ୍ରର କଥା” ଗଜଟି ପଡ଼ାଇବା ସମୟରେ ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ପରି ଅଦରକାରୀ ମନେହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ କିପରି ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗେ ସେ ସଂପର୍କରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଉଦାହରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଝାଇବେ ।
- ★ ଗଜଟି ପଢ଼ିଥାରିବା ପରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ଅନ୍ୟର ସୁଖଦୂଃଖ ପ୍ରତି କିପରି ସମେଦନଶୀଳ ହେବେ ସେ ସଂପର୍କରେ ଶିକ୍ଷକ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ★ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରନଶକ୍ତି, କଷନାଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ସୂଚନା

ସମିଧ	-	ହୋମକାଠ
ସମାପନ	-	ଶେଷ ବା ସମାପ୍ତି
ନିରୀକ୍ଷଣ	-	ଉଲଭାବରେ ଦେଖିବା
ତାପ୍ୟର୍ମ୍ୟ	-	ମର୍ମ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, କାରଣ

ଆସି ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ଧଳୁସଇଁ	ନାନାବିଧ	ପରିହାସ	ଅଭିଳାଷ	ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ସାଉଁଟିବା	ଅବ୍ୟର୍ଥ	ଅନ୍ୟତ୍ର	ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ	ହତାଶ
ନିଷ୍ଠା	ଅଧ୍ୟୟନ	ମନପସନ୍ଦ	ଆଶ୍ରା	ସାକ୍ଷାତ
ଶୂନ୍ୟହସ୍ତ	ସ୍ଵରୂପ			

ଅଭ୍ୟାସ

୧. ଆସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

- କ) ପୂର୍ବ କାଳରେ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲେ ?
- ଖ) ପାଠ୍ୟତା ବ୍ୟତୀତ ଶିକ୍ଷ୍ୟମାନେ ଆଶ୍ରମରେ ଆଉ କେଉଁ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ?
- ଗ) ପାଠ୍ୟତା ସରିବା ପରେ ଦୂଇ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଗୁରୁଙ୍କୁ କ’ଣ ଜଣାଇଲେ ?
- ଘ) କେଉଁ ଜିନିଷ ଦକ୍ଷିଣାରୂପେ ଦେବାପାଇଁ ଗୁରୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ?
- ଡ) ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣାରୂପେ ଏପରି ଜିନିଷ ମାଗିବାର କାରଣ କ’ଣ ଥିଲା ?

୨. ଉତ୍ତର ଲେଖିବା ।

- କ) ବୁଢ଼ୀଟି ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ନେଇ କ’ଣ କରିବ ବୋଲି କହିଥିଲା ?

ଉ.

.....

- ଖ) ଶୁଖିଲା ପତ୍ରକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବ ବୋଲି ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା ?

ଉ.

.....

- ଗ) ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଓଷଧରେ ପରିଣତ ହେବ ବୋଲି ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଦୁହେଁ ଜାଣିପାରିଲେ କିପରି ?

ଉ.

.....

- ଘ) ମାଆ ପାଇଁ କିପରି ଓଷଧ କିଣିପାରିବ ବୋଲି ହିଅଟି କହିଲା ?

ଉ.

.....

- ଡ) ପକ୍ଷୀଟି ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ନେଇ କ’ଣ କଲା ?

ଉ.

.....

- ଟ) ଶୁଖିଲା ପତ୍ରକୁ ପିମ୍ପୁଡ଼ି କିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାର ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଦୁହେଁ ଦେଖିଲେ ?

ଉ.

.....

୩. ସରଳ ଭାଷାରେ ବୁଝାଇ ଲେଖିବା ।

କ) “କିନ୍ତୁ ମନେରଖ, ଏମିତି ପଡ଼ୁ ଆଣିବ ଯାହାକି ଅନ୍ୟ କାହାର ଦରକାରରେ ଆସୁନ ଥିବ ।”

ଖ) “ସୃଷ୍ଟିର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ତୁମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଗଲେ ସେହି ହେବ ମୋର ପ୍ରକୃତ ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା ।”

୪. ଯେପରି ‘କର୍ତ୍ତବ୍ୟ’ ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରୁ ‘ପରମ’ ଯୋଗ ହୋଇ ‘ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ’ ହୋଇଛି ସେହିପରି ଆଉ କେଉଁ କେଉଁ ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରୁ ‘ପରମ’ ଯୋଗ ହୋଇପାରିବ ଯୋଗ କରି ସେପରି ୫ଟି ନୂତନ ଶବ୍ଦ ତିଆରି କରି ତଳେ ଲେଖ ।

.....
.....
.....

୫) ଯାହା ବୁଝି ହୁଏ ନାହିଁ ତାହା ‘ଅବୁଝା’ କିମ୍ବା ‘ଅବୋଧ’ । ସେହିପରି ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରି ଲେଖିବା ।

ଯାହା କାଟି ହୁଏ ନାହିଁ
.....

ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଇ ହୁଏ ନାହିଁ
.....

ଯାହା କହି ହୁଏ ନାହିଁ
.....

ଯାହା ସହି ହୁଏ ନାହିଁ
.....

୬) ବନ୍ଧନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ବାହି ବାକ୍ୟର ରେଖାଙ୍କିତ ପଦମାନଙ୍କ ବଦଳରେ ଲେଖିବା ।

(ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ, ସାକ୍ଷାତ, ନାନାବିଧ, ସାଉଁଟି, ଅନ୍ୟତ୍ର)

କ) ଶିଷ୍ୟ ଦୁହେଁ ଶୁଣୁଳାପତ୍ର ଆଣିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ ।

ଖ) ବୁଢ଼ୀଟି ଗଛମୂଳରେ କିଛି ପଡ଼ୁ ଗୋଟାଇ ରଖିଥିଲା ।

ଗ) ଚରକ ଉଦ୍ୟାନରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଔଷଧାୟ ବୃକ୍ଷ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ଘ) ଶିଷ୍ୟ ଦୁହେଁ ଶୁଣୁଳାପତ୍ର ଆଣି ନ ପାରି ଫେରିଆସିଲେ ।

ଡ) ଛିଅଟି ପଡ଼ୁ ଗୋଟାଇବା ସମୟରେ ତା’ସହିତ ଶିଷ୍ୟ ଦୁହିଁଙ୍କର ଦେଖା ହେଲା ।

୭. ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଗୋଟିଏଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଖାତାରେ ଲେଖିବା ।

ଦକ୍ଷିଣା	ଶୂନ୍ୟହସ୍ତ	ଅଭିଳାଷ	ଆଶ୍ରା
ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ	ପୂର୍ଣ୍ଣ	ହତାଶ	ନିଷ୍ଠା
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ	ପରିହାସ	ପାତ୍ର	

୮. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଛ୍ଳେଦକୁ ପଡ଼ି କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ତିଆରି କରିବା, ଯାହାର ଉଭର ଏହି ଅନୁଛ୍ଳେଦରେ ଥିବ ।

ଯଥାସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁରୁକୁଳ ଶିକ୍ଷା ଶେଷ ହେଲା । ଗୁରୁକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଶିଶୀର ଓ ତୁଷାର ଗୁରୁଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ । ଗୁରୁଦକ୍ଷିଣା ଦେବା ପାଇଁ ନିଜ ନିଜର ଅଭିଳାଷ ଜଣାଇଲେ । ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଦୁହିଁଙ୍କର ନିଷ୍ଠାରେ ଗୁରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ କୌଣସି ଦକ୍ଷିଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଗୁରୁ ଅନିଜ୍ଞ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏଥରେ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଦୁହିଁଙ୍କର ମନ ବୁଝିଲା ନାହିଁ । ଗୁରୁ ଦକ୍ଷିଣା ନ ଦେଇ ଗୁରୁକୁଳରୁ ବିଦ୍ୟାୟ ନେବେ କିପରି ! ତେଣୁ କିଛି ହେଲେ ଦକ୍ଷିଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଶିକ୍ଷ୍ୟ ଦୁହିଁଙ୍କ କଥାକୁ ଗୁରୁ ଏଡ଼ାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ, କିଛି ସମୟ ଚିନ୍ତା କରି କହିଲେ, “ଠିକ୍ ଅଛି, ତୁମେ ଦୁହେଁ ଯଦି ମୋତେ ଦକ୍ଷିଣା ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଏତେ ଆଗ୍ରହୀ, ତେବେ କେତୋଟି ଶୁଣିଲା ପତ୍ର ଦକ୍ଷିଣାସ୍ଵରୂପ ଆଣି ମୋତେ ଦିଅ ।”

୯. ଯେପରି ‘ହାସ’ ପୂର୍ବରୁ ‘ପରି’ ଯୋଗ ହୋଇ ‘ପରିହାସ’ ଶବ୍ଦଟି ହୋଇଛି, ସେହିପରି ପୂର୍ବରୁ ‘ପରି’ ଯୋଗ କରି ଆଉ ଟି ଶବ୍ଦ ଗଢ଼ିବା ।
- ଆୟତୋଟା ଫଂସଲ
- ଅକ୍ଷଧ ହସ୍ତ

ତୁମପାଇଁ କାମ

୧. ବୃକ୍ଷର ଉପକାରିତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଲେଖା/ପୁସ୍ତକ ସଂଗ୍ରହ କରି ପଡ଼ ।
୨. ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ରୋକିବାରେ ଗଛପତ୍ରର ଭୂମିକା ସଂପର୍କରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କର ।